

128 af Statsbanernes 406 Stationer, og der er enkelte af vore Købstæder, der har mindre Persontrafik end disse Stationer. Nu spiller det jo en ikke ubetydelig Rolle, om disse mange rejsende — og de allerfleste rejsende, som rejser Øst paa, rejser med dette Tog — skal spilde en hel Formiddag og skal af Sted 2—3 Timer, før de ellers behøvede. Disse 2—3 Timer skal de tilbringe enten i Lunderskov eller i Fredericia, og nu skal jeg ikke sige noget som helst ondt om disse to Byer, men det er baade ubehageligt og besværligt at skulle gøre ufrivilligt Ophold paa disse Steder, og det volder ogsaa en Del Bekostning. Det Krav, der her stilles, vil let kunne imødekommes uden synderlig Bekostning for Statsbanerne og uden synderlig Gene for de rejsende fra Vestjylland. Det Tog, der er Tale om, udgaar fra Struer Kl. 8 $\frac{1}{2}$ om Formiddagen. Det hele vilde være i Orden, naar Toget afgik en Snes Minutter før, og da det ikke korresponderer med andre Tog paa Vejen ned gennem Vestjylland, kan der neppe være noget til Hinder for at imødekomme det fremsatte Ønske. Ovre paa Sjælland standser Morgeneksprestoget, som afgaar herfra Kl. 7 $\frac{1}{2}$, nu under Krigen ved flere Stationer, hvor det ikke tidligere har standset, og jeg mener, at naar et saadant Krav har kunnet imødekommes herovre paa Sjælland, maa det ogsaa kunne imødekommes i det sydlige Jylland. Jernbanerne er dog til for Befolkningens Skyld, og naar dette Ønske kan imødekommes paa en Maade, der ikke volder synderlig Udgift eller synderlig Gene, vil jeg henstille til den højtærede Minister at tage Hensyn til det.

Det foreliggende Finanslovsforslag er et Slags Normalbudget, men der er ikke nogen Udsigt til, at dette Budget kan blive overholdt. Det fremgaar af forrige Aars Statsregnskab, og det blev ogsaa udtalt af den højtærede Finansminister, da Lovforslaget blev fremlagt, at Posterne vil blive meget stærkt overskredet paa mangfoldige Punkter. Navnlig med Hensyn til Militærudgifterne har Overskridelserne været overordentlig store for forrige Finansaar og vil sikkert ogsaa blive det for det kommende. Hovedbeløbet er Udgiften til Sikringsstyrken; det alene andrager 68 Mill. Kr. Men de Udgifter, der er for-

anledigede ved Sikringsstyrkens Indkaldelse, er ikke udtømte med dette Beløb. Der kræves desuden betydelige økonomiske Ofre af de indkaldte derved, at de i lang Tid afskæres fra at udøve deres Virksomhed. Og hertil kommer yderligere andre økonomiske Byrder, og der vil jeg pege paa en enkelt, som er lagt over paa Kommunerne, men som jeg mener, Staten rettelig burde bære. Jeg tænker her paa Udgifterne ved Sikringsstyrkens Indkvartering. Det er Udgifter, som i Henhold til en meget gammel Bestemmelse, vistnok en Lov fra Begyndelsen af forrige Aarhundrede, paahviler Grundejerne. De der fastsatte Bestemmelser for Indkvarteringen er ganske uretfærdige. Dette er, saa vidt jeg ved, tidligere blevet fremdraget her i Rigsdagen af Folketingsmanden for Slagelse (H. P. Hansen), men der er ikke kommet noget Resultat ud deraf. Dette er en Byrde, som, paa en efter min Mening uretfærdig Maade, vedbliver at hvile paa enkelte Egne og paa enkelte Beboere. Særlig trykkende bliver denne Byrde paa Egne, hvor Indkvarteringen er stærkt sammentrængt, saaledes som Tilfældet har været ovre i Grænseegnene. Fra Militærets Side har man dér krævet en saa stærkt sammentrængt Indkvartering, at de enkelte Beboere ikke har været i Stand til at opfylde de Krav, der er stillede til dem, og derfor har Kommunerne maattet overtage Indkvarteringen. Udgiften hertil andrager ret store Summer. Der er 4 Grænsekommuner, som fra August 1914 til 1. April i Aar — fraregnet den lille Erstatning, de har faaet fra Statens Side — har haft en Udgift af 130 000 Kr. Det er et ganske overordentlig stort Beløb, der her lægges som Ekstraudgift paa enkelte Kommuner, og det er Udgifter, som i Virkeligheden burde hvile paa Staten. Jeg skal derfor henstille til Regeringen, om det ikke var muligt at yde disse Kommuner noget større Erstatning for den Byrde, Indkvarteringen har forvoldt dem.

Det er for øvrigt mit Indtryk, at de indkaldte Soldater har haft alt for lidt at tage sig til. Det havde været heldigt, om Officererne havde taget sig noget ivrigere af deres Mandskab med Undervisning og anden Beskæftigelse af forskellig Art.